CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Arg. XIII — Manitoba: Onsdagen den 19 JULI — N:r 29

Provinc. Librarians

Ur norska folkets historia.

En öfversikt af V. N.

Ur Sv. F. Tidn.

Forts.

Under Kristian led Norge af hunger och dyr tid. År 1591 var "det svarta året", då vattnen tillfröso i Augusti. År 1601 var "det stora djuråret". Snö föll då knäshögt vid midsommartid. Miljoner lemlar drogo i skaror ned från fjällen och förstörde åkerbruk och bete. Dessutom härjade farsoter. Sägnerna ha bevarat Digerdödens fasor i minnet, men senare farsoter ha varit ej mindre förödande. År 1599 dogo 3,000 personer i Bergen och 1,800 i Trondhjem. Svåra stormar med sjöolyckor i stor skala inträffade. Det norska jordbruket var ytterst dåligt. Bönderna öfvergåfvo sina ägor och inlemmade sina plogjärn till kungens ämbetsmän. Det var troligen på den tiden, man i Norge lärde sig att gömma på maten. Man existerade i ett år på färsk mat, tre år kanske uteslutande på "gammal mat". Skinkor gömdes i tjugo till trettio år, "flatbröd" stundom ända till fyrtio år.

Jagten måste på dessa tider ha varit storartad. Det fanns öfverflöd på elg, hjort och ren, den förstnämnda nu nära nog och hjorten totalt utdöd i Norge. Renstupor, i hvilka ren fångades, voro dyrbara; sju sådana höllos i värde lida med en gård. Utländingar besökte Norge för att erhålla jaktfalkar, sista gången år 1790. Säl, hval och sill fiskades riktigt. I Bohuslän var sillrisket under 1500-talet storartadt. Då det tog slut 1580, tolkades det som ett varsel på Fredrik II:s död och omnämnes som sådant i samtida dansk historia. På Norges västkust var fisket oregelmässigt, och man led där brist på salt. Fisk torkades och röktes redan på 1200-talet, meisasill, som fördes lastad i klöfsadel på hästar upp till fjälldalarnas befolkning.

Bergverksdriften uppmuntrades af Kristian. Gruvorna i Kongsberg, Kvikne och Rörsvik öppnades, och där brötos silfver, koppar och järn. Men skogarna ledo af gruvdriften, och af skogsförlusten förvärrades klimatet. Vid Qvikne kan ej korn odlas. Finnar invandrade från Värmland och förstörde mycken skog. År 1631 väcktes första förslaget att skydda skogen i Norge. År 1695 funnos 18 sågverk i Norge.

Handelsflottan var obetydlig intill år 1650, då dess utveckling börjar genom holländarnes föredome. Kristian IV, flottans vän, övervakade öfningen af dess manskap. Kaperier florerade, mest från Dunquerque, men också från aflägsnare orter såsom Algier.

Kristian ansåg Bergen för en betydligare hamn än Köpenhamn. Staden Oslo brann två gånger under hans regering och flyttades af honom till Akershushagen. År 1624 fick staden efter konungen namnet Kristiania. En ny stadsplan med regelmässiga och rätvinkliga gator utlades. Det äldre Kristiania är därför regelbundet, det nyare, utanför fästningsverken däremot oregelbundet. Kristiansand anlades också af honom och blef i strategiskt hänseende betydande. Järnverken förbättrades. Norges första boktryckeri anlades i Kristiania år 1643 af dansken Tyge Nielssön, och detta förblef dess enda till år 1809.

Olyckorna för Kristian IV begynte med hans deltagande i trettioåriga kriget, sedan han 162 valts till protestanternas krigsöfverste. Slagen af Tilly, som lät Wallenstein öfversvämma Holstein och Jutland med sina trupper, slöt Kristian en förödmjukande fred i Lubeck 1629, hvarefter ledningen af protestanternas härar öfvergick på den segerrike Gustaf II Adolf.

Den svenske rikskansleren Axel Oxenstjerna hatade Danmark af allt hjärta. Kristians andra krig med Sverige framkallades af hans Öresunds-politik. Inkomsterna af sundstullen utgjorde Danmarks största kronoinkomst. Den pålades allt fortfarande, ehuru Sverige för sin del befriats från tullen genom freden i Knäred. En tunna salt kostade 14 riksdaler i tull. Holland och England ledo mest, och indirekt genom dem också Sverige, som då ingen handelsflotta ägde. Oxenstjärna yttrade, att danskarna behandlade svenskarna som skolpojkar, men dessa borde mota Olle i grind. Under kriget intog Lennart Torstenson Holstein och Jutland efter sin berömda ilmarsch från Mähren, och Halland och Skåne besattes. Kristian rädda med sin flotta Danmark från att totalt krossas af Sverige.

Under dettg för Danmark ytterst olyckliga krig pågingo ömsesidiga anfall mellan Sverige och Norge, hvilka efter den danske generalen Sehesteds förnamn uppkallats "Hannibalsfejden".

Sehested hade i Holland värfvat för Danmark och fick i Norge ihop 8,000 man infödda trupper under holländska officerare. Den tappre norske presten Kjeld Stub bevakade gränsen från Trondhjem till Bohus med en rad af gränsposter. Prosten drog med en af honom själf aflönad lifvakt på tolf man från post till post. Hvarken svenska eller norska bönder ville öfverskrida riksgränsen för att slåss med grannen. Sehested bröt in i Värmland och Västergötland, brände Vänersborg och nådde ned att belägra Göteborg.

Å svensk sida drog presten Buschovius med 400 man in från Dalarne i Norge och intog tre norska skogsbygder, som sedan för alltid förblifvit svenska. De tillhörde Elverums prestkall i Norge. Det var åtta mil dit och "Buschovii armé" använde fyra dagar på marschen. Buschovius kallade den norska allmogen samman, bad den svärja Sverige trohetsed mot löfte om ordentlig själavård. Bönderna, alla som en gingo eden, och eröfringen var därmed gjord utan blodsutgjutelse. Presten döpte åtskilliga barn samma dag. Flera voro så stora, att de refvo sönder handboken, hvilken ännu finns i behåll.

Moras skansar intogos af major von Breda, som därpå drog ned och intog Åmål och Lödöse. De svenska trupperna retirerade till Göteborg. Då Gustaf Otto Stenbock kom med en här, drog Sehested sig tillbaka, men presten Stub hindrade Stenbock från att inträngа i Norge.

Freden i Brömsebro (1645) var sorglig för Danmark, som till Sverige måste afträda Jämtland, Härjedalen, Ösel, Gotland och på tretio år Halland. Såväl Sverige som Holland finge fullständig tullfrihet i Öresund. Detta reducerade tullen från 500,000 till 80,000 riksdaler för Danmark, hvars folkmängd sjunkit till lägre siffra än den uppnått hundra år förut. De 800 bondeplågande adelsmän, som styrde och utsögo Danmark, ville icke göra några landafträdelser utom af Norge, "som tillhörde kungen".

Många jämtar flyttade in till Norge, för hvilket land kriget medförde en stark moralisk reaktion; röfverier och syfilis, förut okänd, följde fejderna. Zigenare inkommo i landet i stora följen. De blefvo så förhatliga, att de alla år 1589 dömdes till döden, en dom, som naturligtvis aldrig sattes i verket. De fortforo tvärtom att vara en skräck för landet.

Vid westfaliska fredens afslutande talades om, att Norge stod i begrepp gtt som republik ställa sig under Sverige, men hvad som kunde ligga bakom detta, har aldrig blifvit utredt eller kändt. Flera danska landägare i Norge pantsatte sin egendom. Däraf uppkom landspekulationer. Sehested kom på så sätt i besittning af en sjättedel af hela Norge.

* * *

Kristian IV:s äldste son dog före honom, och svårigheter mötte att få den andre i ordningen, sedermera Fredrik III, utnämd till tronföljare. År 1648 dog Kristian, nedböjd af riksolyckor, krämpor och familjesorger. Då han begrafdes i Roeskilde, voro bönderna de enda, som sörjde honom. Kristian IV var ingen stor man, därtill var han för trångsynt, men begåfvad var han. Han var den ende Oldenburgare, som älskat Norge.

IV.

Fredrik III (1648—1670), som några månader efter Kristian IV:s död valdes att efterträda fadern som Danmarks och Norges konung, var en belåst, begåfvad och slugt beräknande man. Han satte sig som mål att krossa adelns makt och införa det ärftliga enväldet. Konungen hoppades vinna sitt mål genom ett lyckligt krig med Sverige. Häri misslyckade han sig hvad krigslyckan beträffar helt och hållet, men krigets olyckor och det personliga hjältemod han visade vid Köpenhamns försvar, banade honom väg till målet.

Då krigsförklaringen kom (1657), befann konung Karl X Gustaf sig i Polen, hvarest han genom en serie lysande segrar redan förvärfvat sig världsrykte som härförare. För angreppet mot Danmark följde han samma anfallsplan som sin läromästare, Lennart Torstenson. Med en liten här på blott 8.000 man,

Forts. å 7de sidan.

Unions Krisen

Från Stockholm komma i form af telegram och annorledes de mest motsägande uppgifter. Än tyder det på krig, än försäkras det att sådant icke kommer i fråga, än synes Oscar II stå hårdt fast vid sina rättmätiga anspråk såsom Norges konung, än synes han taga saken som ett fullbordadt om ock sorgligt faktum, för hvilket man icke kan göra sig ansvarig till fredsbrott eller svårare straffåtgärder. Vi hafva därför att taga underrättelserna som de komma och med tålamod afbida utgången, som väsentligen beror af riksdagens beslut och den allmänna meningen i Sverige.

W. B. Chamberlain, hufvudredaktör för Minneapolis Journal, telegraferades från Stockholm den 12 dennes:

"Såsom representant för en tidning, som har många tusen skandinaviska läsare i den amerikanska nordvästern, har jag i dag gynnats med en personlig audiens hos konung Oscar. Den gamle monarken var särskildt tillmötesgående och visade djupt intresse i hvad jag hade att säga om skandinaverna i Amerika, om deras framgång, deras tillgifvenhet för sitt adoptivland, deras inflytande i affärsvärlden, och han önskade genom mig sända dem sina hjärtliga hälsningar. Han har mottagit många försäkringar om deras personliga tillgifvenhet från både norskar och svenskar i Amerika sedan stortingets separationsakt den 7 juni. Dessa bevis på sympati hafva rört hans hjärta och bringat honom mycken tillfredsställelse.

Den åldrige konungen har djupt sårats af norska stortingets handlingssätt, men han har förlåtit den orätt, som gjordes honom af stortinget, då det förklarade Norges tron ledig. Och man kan tryggt säga, att krig mellan de skandinaviska nationerna aldrig skall uppstå med hans samtycke. I själfva verket är jag nu förvissad om, att en sådan utgång är omöjlig. På samma gång motser konungen en [illegible], som skall gå ut på ett nära förbund mellan de två folken, och till detta ändamål skall han göra sitt inflytande gällande.

* * *

Samma dag telegraferades till New York:

Riksdagen synes hålla på att ena sig om ett uppskjutande med afgörandet i unionskrisen, tills den nya riksdagen sammanträder nästkommande Januari. Man önskar ovilkorligen unionen återställd, och den åsikten framhålles, att ett folk i stånd att göra en dylik statskupp icke är att lita på för att ingå fördrag med. Denna djupt rotade åsikt skall säkert försvåra den slutliga uppgörelsen, eftersom Sverige kommer att med misstro betrakta hvarje öfverenskommelse, som icke gör Norge oförmöget att framdeles bryta sitt ord.

Sakernas besynnerliga ställning kan sammanfattas i att Sverige synes ovilligt att strida för unionen, men fast beslutet att gå till krig för de vilkor på hvilka upplösningen skulle tillåtas. Majoriteten af riksdagens utskott säges rekommendera mått och steg till den ändan. Anledningen till att man önskar uppskjuta med afgörandet till nästa riksdag är, att denna riksdag valdes på en plattform, i hvilken ingick upprätthållande af unionen och därför skulle bryta sina ingångna förbindelser till valmännen genom att på något sätt erkänna den norska revolutionen. Men på samma gång är det mera sannolikt det Sverige ej anser sina stridskrafter till lands och sjös vara tillräckligt i ordning för att gifva nödigt eftertryck åt de fordringar som skola uppställas, och att man därför önskar vinna litet tid.

Att uppgörelsen skall hänga i luften för sex månader, beräknas orsaka allvarlig förlägenhet för Norge, emedan dess tillstånd under tiden skulle vara obestämdt, särskildt i angelägenheter, som fordra erkännande af främmande länders regeringar. Norrmännen påstå sig ej lägga detta förhållande på sinnet. De säga, att deras land reder sig själfit och att utländska angelägenheter komma i andra hand och kunna vänta med afgörande.

Svenska liberaler kalla uppskjutandet ett konservativt streck för att ställa rösträttsfrågan i skuggan under den kommande kampanjen. Den svenska nationen är i en dyster stämning, men reserverad och försiktig. Man söker undvika offentliga yttranden, som skulle kunna uppröra sinnena i Norge.

* * *

Konung Oscar och kronprins Gustaf anlände till Gefle i torsdags afton och aflade ett besök hos kejsar Wilhelm och tyske rikskanslären fürst von Buelow ombord å kejsarens jakt Hohenzollern. Kejsar Wilhelm dinerade ombord i sällskap med konung Oscar och kronprinsen. En privat konferens mellan monarkerna på ett par timmar afhölls, och den sades röra sig om en allians mellan Tyskland och Sverige. Tyska utrikesministeriet i Berlin påstår sig dock ej hafva någon vetskap därom och söker påstå, att samtalet mellan konungen och kejsaren var af mera personlig natur.

Tyska flottan skall snart göra en stor demonstration i de svenska farvattnen. Sex slagskepp skola anlända till Göteborg och åtta kryssare till Uddevalla. Den 3 augusti skola sju slagskepp, tio kryssare och en torpedo-eskader anlända till Stockholm och Norrköping samt fem slagskepp till Karlskrona. Regeringen har beviljat dessa eskadrar tillstånd att inlöpa i krigshamnar.

* * *

Dr. Hugo Ganz, korrespondent för Frankfurter Zeitung, har haft en intervju med konung Oscar i Stockholm, hvarunder konung Oscar sade han beundrade det sätt hvarpå norrmännen dragit på sin sida Europas publicister, utan att emellertid hafva vunnit något därigenom. "Hvad som är orätt förblir orätt", sade konungen, och tillade, att norrmannen hade öfverraskat honom genom att handla så plötsligt som de gjorde. Konung Oscar förnekade det han påskyndat krisen genom att vägra mottaga norska kabinettets resignation, ty norrmännen själfva hade förklarat, att den som mottog en portfölj skulle upphöra att vara norrman. Korrespondenten anmärkte det han hade hört konungen omtalas endast med aktning i Norge, hvartill hans majestät anmärkte: "För min del har jag förlåtit norrmännen och hoppas till Gud, att svenska folket må förblifva lugnt, ty det kommer endast att hänga en kvarnsten om vår hals att göra slut på unionen med våld."

Privat bref hemifrån Sverige tyder [illegible] på fullt allvar är beredd på fredsbrott. Synnerligast i gränsprovinserna råder nästan krigstillstånd. Järnvägslinier och broar bevakas skarpt och misstänkta individer arresteras genast. Beredskapsorder äro afgifna till första upphådet, och trupper och artilleri koncentreras på bestämda punkter. Flottans manskap och beväring ligga fortfarande ute på öfning och reservmanskapet är varskodt till inkallelse.

Båda riksdagens kamrar hade hemliga sammanträden i måndags och tisdags nästan oafbrutet. Det är förstådt, att första kammaren afslutat sin förberedande diskussion af förhållandet mellan Sverige och Norge, och att då andra kammaren hunnit till ett afgörande, båda kamrarna skola möta och söka sammanjämka de resultat, till hvilka de kommit. Det påstås, att regeringens förslag kommer att förkastas och att ministären akall resignera.

PARLAMENTET.

I måndags voterades löneförhöjning för ministrar och ombud. Efter denna session komma farbrödernas arvoden i såväl senaten som kammaren att höjas till $2,500. Premierministerns lön höjdes från $8,000 till $12,000, och ledaren för oppositionen beviljades ministerlön, $7,000. Därjämte anslogs pension för ex-ministrar, hvilka i minst fem år innehaft portfölj. Talarne, som yttrade sig, talade för finansministerns förslag, och omröstningarna blefvo enhälliga. Man väntar parlamentets afslutning denna vecka.

Canada.

TYNDALL.

— En högst ledsam olyckshändelse ägde rum här onsdagen förliden vecka. Ett par hästar, körda af Olof Nilsons 13-åriige gosse Edward, blefvo skrämda och råkade i sken, med den påföljd, att han såväl som hans två-årige lille bror, Axel, blefvo urkastade och krossade under den tungt lastade vagnen. Den mindre gossen dog om ett par timmar, den äldre följande dag. Till begrafningen hade mycket folk infunnit sig. Tal höllos före aflärden, på svenska af Rev. A. J. Peterson samt på engelska af Rev. A. Anderson. Föräldrarna, som på detta sorgliga sätt mistat båda sina söner, önska genom "Canada" delgifva sin tacksamhet för det deltagande, som bevisats dem af såväl skandinaver som engelsktalande. Vi uttrycka vår djupa sympati med dem i deras öfverväldigande sorg.

MILITÄRISK ÖFNING för Canadas unga män under 21 år är det på förslag att införa.

FÖRSVUNNEN LANDSMAN. Från Hamilton, Ont., meddelas, att en svensk, J. P. Houser (?), anställd hos en fruktodlare George Pickering för två år, helt plötsligt försvunnit, lemnande innestående lön och diverse saker kvar efter sig. Han sades vara förmögen och hade nyligen fått ärfva omkring $7,000.

WETASKIWIN. Den förliden tisdag f. v. afhållna landtbruksutställningen var i alla afseenden lyckad. Trots att vädret såg litet hotande ut, strömmade stora skaror in till staden. Kreatursafdelningarna voro rikhaltiga och fina att beskåda. Trädgårdssaker likaså. Ett ej ringa öfverskott kommer att stå till sällskapets förfogande, alldenstund inträdesafgifterna lemnade ett godt resultat.

SCANDINAVIA. Onsdagen den 12 dennes ägde koloniens tillkännagifna 20-årsfäst rum å platsen för C. N. R:s nya station vid Lida Lake. Väderleken var angenäm och mycket folk hade samlats. Vissa notabiliteter, som t. ex. premier Roblin från Winnipeg, lyste med sin frånvaro, hvilket är något för dylika herrar ganska vanligt, ofta emedan de ej anse sig hafva tid, så därför blef man litet missräknad och själfva programmet sammansmälte därför rätt ansenligt, men för öfrigt sökte man under dagens lopp roa sig på bästa sätt.

KEEWATIN. En ny kvarn på 6,000 tunnors daglig kapacitet skall uppföras i Keewatin. Magasinet skall rymma 500,000 bushels att börja med. Det skall bygggs på den s. k. tank-planen och så att det kan utvidgas hur mycket som hälst. Hela byggnaden skall göras brandfri, och af den mäst modärna konstruktion och inredning, till en kostnad af omkring $750,000. Macdonald Engineering Co. i Chicago, en mycket framstående firma i sin bransch, har åtagit sig uppförandet. Från 300 till 400 man skola sysselsättas vid byggnadsarbetet, och det [illegible] digt till den 1 jan. 1906. Kvarnen skall drifvas med den vattenkraft och på den plats, som upptagits af guldvaskningsverket.

CALGARY hade en liten sensation under utställningsveckan. På utställningsplatsen hade en del spelorrar uppställt sina lockande spelbord, och dessa frekventerades så lifligt, att en del personer började taga anstöt och sätta polisen i rörelse för att få slut på spektaklet.

— Ett par större Winnipeg-firmor hafva i dagarna öppnat afdelningskontor i Calgary.

— Söndagen den 2 juli anlände pastor L. J. Fihn med familj till Calgary och predikade här första gången på kvällen. Följande kväll höll församlingen mottagning för prästfamiljen i den smakfullt prydda kyrkan. Mr. Robert Hemborg hälsade pastorn och hans fru välkomna och öfverlemnade till dem en summa penningar från församlingen. Mr. Carl Berg lemnade en kort skildring af församlingens historia. Till sist serverades förfriskningar. Calgary är liten, men här finnas många svenskar, hvarför man hoppas, att församlingen må få en stark tillväxt.

HASTIG DÖD. En tysk-amerikan vid namn William Zapp, vanligen känd under namnet 'Big Bill', dog förliden onsdags kväll, under det han satt till bords å en restaurant i Edmonton. Han hade druckit mycket, kom in på restauranten och började just på att inmundiga en biffstek, då han plötsligt föll af stolen, svartnade i ansiktet och drog sina sista andedrag.

KENORA. I torsdags afton drunknade vid Coney Island-stranden en liten gosse, son till Eli Law, en ung konduktör på C.P.R. Han synes jämte sin moder och några andra ha befunnit sig på en flotte, då denna kom ut för långt, så att de som befunno sig på densamma började blifva oroliga, hvarvid gossen föll af. Modern var nära att sätta lifvet till i sitt försök att rädda gossen.

BLEF RIK KVICKT. George Kerstead, boknallare i en skohandel i Toronto, som skref ut bankanvisningarna på biträdenas aflöning, höjde sin egen 'cheque' från $12 till $1200 och fick kontant på den i banken. Naturligtvis afdunstade han, och på samma gång försvann en ung dam, med hvilken han någon tid hållit sällskap. Det hålles före, att de rest till Buffalo och gift sig och nu befinna sig på lustresa i staten New York.

TORONTO har anslagit $200,000 till ett nytt hospital i staden, som skall ställas i förening med Toronto universitet.

SASKATCHEWAN. Den 4 sept., "Labor Day", skall i Regina firas med stora högtidligheter i anledning af att provinsen Saskatchewan har bildats.

FYRA PERSONER dödades och två skadades under en explosion i patronfabriken vid Brownsburg, Que. Byggnaden, där olyckan inträffade, låg isolerad.

RESAN ÖFVER ATLANTEN mellan England och Canada kommer att reduceras till 5 dagar och 4 timmar, när C.P.R:s nya 20-knopsångare blifva färdiga.

TVÅ VÅGHALSAR kappsimmade i måndags genom Djäfvulshålans hvirflar nedanför Niagara-fallen och lyckades. Priset gällde $1,200.

SORGLIGT. Från Macleod, Alta., meddelas, att en farmare, Boye, omkommit i floden, under försök att vada öfver densamma. Olyckan lär hafva gjort hans hustru vansinnig.

ETT LIBERALT partikonvent för provinsen Alberta är sammankalladt att möta i Calgary torsdagen den 3 augusti kl. 10 f.m. Hvarje provinsvalkrets är berättigad att sända sju delegater.

CANADIAN NORTHERNS stambana befinner sig nu 195 mil från Edmonton, och väntar man hinna fullborda banan dit i oktober. Samtidigt blir banan mellan Dauphin och Prince Albert färdig.

ETT FABULÖST RIKT guldfynd har man gjort i den s. k. svenska gruppen i British Columbia, meddelas från Nelson. En ådra, flera fot vid, af okänd längd och innehållande nästan rent guld, har påträffats.

EN STORM af nästan cyklonartad karaktär drog öfver Pine Lake-distriktet sydöst om Red Deer och tillställde ansenlig förödelse bland hjordarna och å farmgårdarna. Inga människolif rapporteras förlorade.

[illegible] eftersändt immigranter genom sina trosbröder i England. Till förtvifflan för de farmare, som antagit sig dem, äro de odugliga för farmarbete. De anse det för hårdt, äro lata och önska blott få lättare 'jobbar'.

TÅGURSPARING. Västgående Canadian Northern Steamship Express körde i lördags kväll fast på en plats, hvarest regnet inverkat på den lösa jorden, så att spåret kommit ur sitt läge, mellan Rocky Inlet och Nicola Lake, 217 mil öst om Winnipeg. Lokomotivet och bagagevagnen urspårade, och lokomotivföraren samt eldarne erhöllo mindre brännskador. Ingen annan blef skadad det ringaste. Banan gjordes genast åter klar.

ETT STORARTADT odlingsarbete skall C.P.R. utföra på Vancouver-ön. Bolaget erhöll en och en half million acres land tillsammans med den nyligen förvärfvade V. and N.-banan. Detta land ligger värdelöst på grund af skogsväxt. Bolaget har nu emellertid satt i gång ett väldigt röjningsarbete för att bortföra skogen och göra marken odlingsbar. Detta land väntas sedan kunna säljas för $70 per acre. Det utmärkta klimatet på Vancouver-ön är mycket tilldragande, och bolagets mening är att draga en stor turisttrafik dit.

PRINCE ALBERT. 8-åriga May Westwood blef i fredags afton svårt sparkad af en häst, under det hon var ute och åkte i en buggy tillsammans med sina föräldrar. Hästen fick svansen öfver tömmarna och sparkade till för att klara sig, med nämda resultat. Flickan var sanslös i flera timmar, men sades sedan ha blifvit bättre.

— C. N. R. håller på med sitt graderingsarbete utanför staden.

— Pumphusbrunnen för stadens vattenverk är nu snart färdig. Planer och specifikationer för vattenlednings- och dräneringssystemet äro färdiga, så att anbud därå skola infordras inom några dagar.

Utlandet.

Diskussionen öfver fredsmöjligheterna upptaga nu vanligtvis det förra utrymmet af krigsnyheterna. Att japaneserna fortfarande med oförminskad kraft bedrifva sitt fälttåg meddelar ett af dagens telegram, hvari säges, att en japanesisk styrka landsatts norr om Vladivostok och att belägringen af denna stad nu är i görningen.

Japaneserna synas vara mycket skeptiska öfver utgången af fredsförhandlingarna, att döma af deras åsikter om de ryska ombuden.

M. Witte, senioren af Rysslands fredssandebud, gal i måndags en audiens åt korrespondenten för Associated Press, telegraferas från St. Petersburg. Tillfrågad om sin mening angående yttranden i den utlandska pressen, att Ryssland beslutat sig för fred till hvarje pris, sade M. Witte:

"Nej, nej, i första rummet har jag af kejsaren blifvit förordnad till utomordentligt sändebud för att konferera med de japanska ombuden angående möjligheten att afsluta ett fredsfördrag. Mina personliga åsikter komma i andra rummet, men mina ideer harmoniera fullkomligt med min vans utrikesministern grefve Lamsdorffs. Det slutliga afgörandet står tsarens händer, och det är för honom att afgöra Rysslands bestämmelse. Tsaren är en fredsvän och önskar fred, men jag fruktar mycket att vilkoren ma bli sådana, att vi ej kunna komma öfverens. Världen bör göra sig kvitt den iden, att Ryssland vill ha fred till hvad pris som hälst.

Det finnes två partier i Ryssland, krigspartiet, som yrkar på krigets fortsättande och är det största och inflytelserikaste, samt fredspartiet, till hvilket jag hör. Jag är säker på att om jag rapporterar, att Japans fredsvilkor ej kunna antagas, skall Rysslands folk vara färdigt att fortsätta kriget i aratal, om så behöfves.

Ryssland är icke krossadt. Den inre situationen är allvarlig, men hvarken i Europa eller Amerika har man en klar upplattning af tillståndet.

Ryssland står icke på fallets brant såsom stormakt och är icke nödsakadt att köpa fred på hvad vilkor som hälst. Vi undergå f. n. en stor inre kris, som kanske kommer att vara under flera år, skall Ryssland återtaga sitt förstånden, stormaktsställning."

FÖRENTA STATERNA. Stark värme rådde förliden vecka i New York. Flera personer dödades af solstygn.

— Sex personer innebrändes i Wabasha, Minn., vid eldsvåda i ett hotell i går.

— En ovanligt stark hetta råder f. n. i de östra staterna och kräfva många offer dagligen.

— En luftseglare störtade med sin flygmaskin till marken från en höjd af 2,000 fot och slog ihjäl sig, under det han begrepades af 20,000 människor i San Jose, Cal.

— Ohygglig statistik. Under nyss förflutna tre månader dödades å de amerikanska järnvägarna 904 personer och skadades 14,937. Sannerligen, Onkel Sam har skäl att vara stolt öfver sina järnvägars öfverlägsenhet.

RYSSLAND. Exemplet smittar. Ett sensationstelegram från St. Petersburg lyder, att en stor majoritet af Zemstvo-ombuden, hvilka äro samlade i Maskwa, enat sig om att afsätta tsaren samt uppsätta på tronen hans lille son, hvilken skulle regera genom en förmyndarestyrelse af fyra storfurstar.

VRICKADE VRISTEN.

"Jag halkade på ett isigt trappsteg och vrickade min vrist illa," skrifver Miss Minnie Burgoyne i Glenwood. Den svällde till en förskräcklig storlek och orsakade intensiv smärta. Jag hade på Polsons Nerviline och fick genast lindring, inom kort var jag i stånd att begagna min fot." För sträckningar, svullnad och muskelsmärta är Nerviline det säkra läkemedlet. Starkt, genomträngande, snabbt att göra slut på smärta — så är Polsons Nerviline. I bruk femtio år.

KÄNNER NI ER 'STINN'?

Om ni visste hur farlig för hälsan förstoppning är, skulle Ni vara mera försiktig. Oregelbunden matsmältning förorsakar blindtarmsinflammation, gulsot, anaemia och tusende andra sjukdomar. Förr eller senare skall det lägga er på sjukbädden. Bruket af Dr. Hamiltons Piller botar allt detta hastigt. De äro tillvärkade för att bota förstoppning på en natt, och göra detta alltid. Genom att taga Dr. Hamiltons Piller är Ni säker om en stark aptit, präktig hy, jovialiskt humör och sund, vederkvickande sömn. Milda i sin verkan, bra för män, kvinnor och barn. 25c. per ask, eller fem askar för $1.00. Hos alla apotekare.